

KECSKEMÉTI LAPOK

Előfizetési díj: Egész évre 10 kor., fél évre 5 kor., negyed évre 3 kor. Egyes számlák ára 60 fillér.

Hirdetések jutányosan számítanak. Helyi közlemény soronként 60 fillér.

Bélyegdíj minden beiktatás után 60 fillér.

Politikai és társadalmi hetilap.

Megjelenik minden vasárnap

Szerkesztőség: V. Klapka-úteza 162. A lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kiadóhivatal: III. Nagybudai-úteza 158. szám. Hová az előfizetések, hirdetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Egy szó a maga idején.

A kiegyezési kérdések tárgyalása alkalmával ez a két jelszó hangzik mindenfelé: „*Ausztria minket tönkre tesz*” és „*Nem bírjuk a quotát.*”

Nem volnék a hazafi nevére érdemes, ha nem örülnék a szövetséges társal köthető, minél előnyösebb egyességnek s nem szomorítana a mi hányadunk emelkedése, de az előre bocsátott s most országszerte szálló igévé lett jelszavaknak mégis ellent kell mondanom.

Ausztria nem tesz minket tönkre s el is bírjuk a quotát — ha — ha magunkba szállunk, ha meggondoljuk, hogy van minekünk nagyobb, veszedelmesebb ellenségünk is Ausztriánál s ezt az ellenséget elnémitjük.

Hol ez az ellenség?

Sajnos igen közel — édes jó magunkban. Abban a nem törődésben saját érdekeinkkel.

Mi, ha szeliden is, szidjuk Ausztriát, türelmetlenné leszünk a csehek tiltakozásával szemben, kik a magyar lisztet ki akarják országukból zárni — de tanulni nem

tanulunk tőlük semmit — pedig tanulunk kellene.

Ne haragudjunk, nem ér az semmit. Tegyük meg mi is mindent csendben, előkelően, de határozottan a magunk érdekében s ezzel kényszerítsük őket, hogy a viszonyosság elvére helyezkedjenek.

Hát van erre lehetőség?

Van bizony.

Hegedüs miniszterné példája, a ki Londonban drágán megvette a pozsonyi pompás keféjét angol készítmény helyett — vezessen bennünket a helyes nyomra.

Ne kicsinyeljük ostoba előítélet miatt a magyar készítményt, hanem használjuk és csak azt használjuk.

A kecskeméti kalapos a saját készítményébe olyan bélest varr, a melyen „Paris” vagy „London” szó hirdeti, hogy a magyar bizalmatlan saját gyártmánya iránt.

Ez a bizalmatlanság szünjék meg.

Alljanak össze az alföld tősgyökeres magyarjai a magyar ipar s ezzel a magyar zseb védelmére, nemcsak úgy, mint Kecskemét most tette — kiállítás rendezéssel.

Ez is jó — de nem elég.

Kössenek szövetséget, kötelez-

zék a tagok magukat, hogy nem vesznek más gyártmányt s iparcikket, csak itthon készültet, legyen az szövet, posztó, fonal vagy gomb stb.

Lehetnek, a kik megijednek ettől s azt kérdezik: vajon kivihető-e ez, más szóval van-e elég gyárunk s harcot indítsunk Ausztria ellen?

Igenis megvalósítható, igenis van gyárunk elég s ha munkáikat nagyobb mértékben vesszük igénybe — majd fejlődik s többet és jobbat is termel gyárunk.

Pozsonyban, mint a gomba állnak elő a gyárak.

A második kérdésre pedig ez a felelet: „Nem, mi nem harcot akarunk indítani Ausztria ellen, mi csak saját érdekeinket védelmezzük s a magyar ipar termékeinek kötelező igénybe vételével — megnyitjuk a fejlődés útját iparunk előtt s erre nekünk jogunk van, sőt erre úgy a józanész, mint az igaz hazafiság kötelez is bennünket.

Az osztrákok védjék a saját érdekeiket; jól teszik, de jól cselekednénk mi is, ha végre valahára közönyünket megtörnénk s a mi érdekeinket mi is megvédenők.

A kezdet induljon ki az al-

A „KECSKEMÉTI LAPOK” TÁRCZÁJA.

Magunkról.

— A Kecskeméti Lapok számára. —

Írta: Szomaházy István.

A minap csodás véletlen folytán, egy hét alatt kétszer tisztelték meg a tolvajok; kabátomat és egy tárczámat lopták el. A kabát az előszoba fogasán függött, a cseléd nyitva hagyta az ajtót s mire körülnézett, már csak hült helye volt a ruhadarabnak; a tárcza egy fővárosi újságban jelent meg, egy vidéki újság szó nélkül átnyirta s idegen néven találta fel becses lapja olvasóinak.

A kabátlopásról jelentést tettem a rendőrségnek, a tárczáról mélabussz hallgattam. Pedig a tárcza értéke (nem az irodalmi, hanem anyagi) szintén volt annyi, mint a kabáté. De miért csaptam volna lármát? Mi, magyar írók, fájdalom, úgy vagyunk szoktatva, hogy a szellemi tulajdonjogot nem vesszük valami komolyan. Azok se vették, kik a szerzői jogról szóló törvényt valaha kodifikálták és megszüavták. »Elloponi — mondják — csak azt

lehet, ami megfogható; a gondolatnak pedig se keze, se lába».

Arendőrtisztviselő komoly jegyzőkönyvet szerkesztett arról, hogy a kabátomat ellopták; ellenben a tárcza miatt — ha panaszkodnék, vesztetném, az eszembe jutna — henczegőnek és nagyképűnek mondanának. Hallgatok, mert nem tehetek okosabbat; sőt, szegény firkász, még megtisztelőnek találok magamra nézve, hogy egy tekintélyes vidéki bácsi az én csacsiságaimat nem röstelte a saját nevével girálni. Mert a szerzői törvény tagadhatatlanul szép alkotás, de mi írók nem igen vesszük sok hasznát. Arról, hogy egy sereg vidéki újság a budapesti tárczákat reudesen áthordja, nem is akarok fölöslegesen szót vesztegetni; mert még azt mondanák, hogy nem panaszkodom, hanem dicsekszem. Ez egy kedves és patriarkális hagyomány; a Nemzeti színház az összes külföldi színműveket nagylelkűen átengedi a vidéki színházaknak, mi gazdag magyar írók, tárczáinkkal és novelláinkkal kedveskedünk vidéki kollégáinknak. Én legalább különös megtiszteltetésnek veszem, hogy egy-egy szerény tárczám szédületes kör-

utat tesz a Kárpátoktól az Adriáig; az újságok bizonyos szeretetreméltó fesztelenséggel veszik át egymástól a pironkodó leányt, a kétértelműséggel fecsegő fiatal asszonyt, a szomorú, sebforradásos ifjú grófot, aki ép most tért haza az afrikai tigris vadászatról. Büszkeségemet még az sem rontja meg, hogy ismeretlen barátaim ezt nemcs önzetlenséggel cselekszik, a mennyiben sohasem jut eszükbe megsérteni azzal, hogy munkámért nyomorult pénzt kínáljanak. Elvégre a pénz csak hitvány eszköz; és a múzsának, aki bennünket szerencséseket homlokra csókol, semmi köze a prózai anyagi kérdésekhez. Még azt sem veszem zokon, amivel egy csanádmegyei újság megtisztel: hogy névtelen tárczáimat a teljes névaláírással adja ki. Neki is van némi igazsága abban, hogy aki amit ír, azért vállalja el a felelősséget, csak a bulgáriai Ferdinándnak van joga ahhoz, hogy az inkognitióját fenntartsa. Mi jogon visel századvégi ember zárt sisakot? Csanádmegyei collegámat semmi se kötelezi arra, hogy az én privát okaimat tisztelje. De az már mi tagadás, mégis bosszant kissé, hogy egy-egy vidéki író társam

földről, induljon ki Kecskemétről, hol alkalmas hazafiség s vezető tehetség is van s én hiszem, hogy a jó példa követésre talál s bámulatos eredményre vezet.

Szövetkezzünk s váltsa meg a magyarságot e szövetkezés a mostani szomorú helyzetből, hogy legyen már egyszer nemzetünknek boldog új korszaka, a melyet népünk áhitva, töprengve várva vár.

Dalotti Ödön.

A város rendezési munkálatai.

I.

A város szabályozási tervei, mint már egy előbbi számunkban jeleztük volt elkészülvén, a th. főmérnök azokat következő jelentése kíséretében terjesztette a városi tanács elé:

A város szabályozási tervének elkészítése kimondatván, utasított a th. mérnöki hivatal, hogy az általános szabályozási tervezet mikénti keresztülvitele s foganatosítása tárgyában tegyen kimerítő jelentést.

Ezen utasításnak megfelelőleg 1898. február hóban 4429. szám alatt egy elég kimerítő jelentésben elmondottam véleményemet arra nézve, hogy az egész város rendezést minő elvek mellett és minő alapon gondolnám foganatosíttatni.

E jelentésem kapcsán és annak kiegészítésül becsatoltam a város belterületének térképét is, melyen több vonásokban fel volt tüntetve, hogy az egész belterületre kiterjedő szabályozást mi módon gondolnám.

Ezen térképen kívül bemutattam nagyobb léptékű (8° = 100 öl) rajzokban a *Nagy Temető-, Vásári Nagy-utca-, Szechenyi-utca-, Mezei-utca-, Trombita-, Csongorádi Nagy-utca-, Sétasor,* valamint a

a saját fantáziáját ficzánkoltatja az én szerencsétlen novelláimban. Ha ezt a képet önök netalán humorosnak találják, szívesen szolgálok részletesebb felvilágosítással.

Irtam egyszer egy tárczát, az volt a címe; *Haller Ida.* Egy öregedő piaristáról volt szó benne, aki egyik diákjában a fiatalkori ideálja fiát ismerte fel. A pap megtudja, hogy Haller Ida a gyermek anyja, már öt évvel ezelőtt meghalt és ekkor zokogva, szilaj fájdalommal öleli magához a rózsaszínű gyermeket. A tárczámban nem a történet volt a fontos; afféle hangulatos képnek készült, mely egy fájdalmas hurt még tovább akar rezgetni az olvasó szívében.

A kis dolgozat, úgy látszik megnyerte vidéki kollégáim tetszését, mert több ujság szíves készséggel átvefte; de egyik se tette meg azt, amit egyik dunántúli hetilap: hogy rövid úton megváltoztatta a tárcza végét.

»Teringettét, gondolta a széplelkű szerkesztő, az ember vagy beszélt ir, vagy alagyt. A beszélt, tudtommal az jellemzi, hogy nemcsak elejevan, hanem vége is.

piaczi terek előleges szabályozási tervzetét.

Egyszersmind kimutattam, hogy a város rendezésének munkálatai, beleértve a telkek és utcáknak újból való felmérését és a város újonnan való lejtmezését is mintegy 35,400 frtba kerülne vállalati úton biztosítva.

A városi tanács e jelentést és mellékleteit tárgyalás céljából a szabályozási bizottsághoz tette át.

E bizottság a tárgyalásokat 1898. nov. hó 19-én meg is kezdte és némi megszakításokkal 1899. márczius hóig folytatta is.

A tárgyalási jegyzőkönyvből különösen három dolgot kívánok, mint lényegesebbet kiemelni.

a) A Nagy Vásári-utca szabályozási vonalának megállapításánál a bizottságban eltérők lévén a vélemények, a bizottság nagy része a költségekre való tekintettel azon álláspontra helyezkedett, hogy az csak a II. tized 114. sz. házig nyitassék ki egyenes irányban, onnan pedig a jelenleg érvényes szabályozási vonalak hagyassanak meg.

Ezen megállapodással szemben 1899. jan. hó 16-án 58 m. sz. alatt iktatva, különvéleményemet írásban beterjesztettem.

b) 1899. Márcziusi ülésében a bizottság elhatározta, hogy az »Országos Tanítói Arvaház« telke mellett és azzal párhuzamosan vezetett utak egészen a város széléig (a Mária szőlő sorig) hosszabbíttassanak meg, s elhatározta, hogy a két út közé eső területnek, mely fekvésénél fogva villaszerű építkezésekre különösen alkalmas, kisajátítását a városi tanácsnak javasolni fogja.

c) Általában a bizottság az egész belterületre vonatkozó szabályozási kérdésekkel foglalkozván, azt találta czélszerűbbnek, hogy a szabályozási tervek elkészítése ne vállalati úton biztosíttassék, hanem annak elkészítésével a th. mérnöki hivatal bizassék meg.

Bár a bizottságnak ezen megállapodása sem tanács, sem közgyűlési határo-

Ennek a novellának pedig nincs vége. Nyuljunk át egy kicsit a tisztelt tekintetes ur hóna alá.»

Íróársam ezzel megmártotta a tollát a kalamárisban és kijavította a beszély végét; az átdolgozásban a piarista megtudja, hogy nemcsak Haller Ida halálozott meg, hanem a férje is s a szerencsétlen gyerek tökéletes árvaságban maradt. Ilyen körülmények közt a tisztességes férfiú nem pontozott mondatokban beszél, hanem — mint mostanában az elmés írók mondani szokták — áttér a cselekvés mezejére. A piarista fölnevelteti a fiut, beadja a piaristák rendházába s derék hazafias kegyesrendít nevel belőle az emberiség díszére. A novella e hangulatos szavakba végződött: »A Haller Ida fiából derék szerzetes lőn, aki szép sikerrel tanította az algebrát a különböző rendházakban«. Ez az eset nem áll egyedül a történelemben és íróársaim bizonyára ép oly joggal panszkodhatnak vidéki átdolgozóik ellen, mint jó magam. Nehogy valamiképp félreértés legyen közöttünk: eszembe se jut azt állítani, hogy az átdolgozás talán gyöngébb volna, mint az eredeti. Sőt szívesen beismerem, hogy szokszor meglepő színekre, új alakokra,

zatban a mérnöki hivatallal nem közölte-tett, mindazonáltal tekintve a dolog fontos és sürgős voltát, e formális hiba dacára a városi szabályozás tervének elkészítésébe belefogtam, s azt a hivatal személyzetének segédkezése mellett elkészítvén, a további tárgyalás céljából ahhoz a következő magyarázatokat fűzöm:

I. Belterület nagyobbítása, szelvények száporítása.

Mielőtt a tervezet interpretálásába belebocsátkoznám, megjegyezni kívánom, hogy a város belterületének háromszögletési alapon való újbóli felvétele, valamint az egyes telkeknek újból való felmérésére nem terjeszkedem ki és pedig két okból. Először azért, mert erre a sok időt és pontos eljárást igénylő munkára a dologgal amúgy is eléggé megterhelt mérnöki hivatal jelenlegi személyzetével egyéb teendői mellett ugy sem lett volna képes, másfelől azért, mivel azt tapasztaltam, hogy a Sziládi Lajos mérnök által 1860—1862. években készített belterületi szelvények a városi telkek, utcák és terek nagyságát elég pontossággal tüntetik elő úgy hogy azokat vitás kérdések alkalmával megbízhatólag lehet használni.

Mint hogy azonban a Sziládi által készített 19 darab belterületi szelvény csak a jelenleg beépített területeket, jelenlegi utcákat és belső tereket öleli fel, vagyis 583 kataszteri hold és 648 □ ölnyi területre terjeszkedik ki s minthogy a város rendszeres továbbfejlődése érdekében a belterület nagyobbítása s tervszerű beosztása okvetlenül szükséges volt, a Sziládi-féle 19 drb szelvényt újabb felmérés alapján még 13-al pótoltam, vagyis a jelenleg megállapított belső terület most már 32 szelvényen térképeztetett.

A belterület tervezett határát, a mint azt a becsatolt térkép tünteti fel:

Keletről: a magyar államvasút vonala.

Délről: az epreskert sarkától a hízaló telep északi és déli sarkáig, onnan pedig a fülöpszállási h. é. vasut és kis-kőrösi ut keresztezéséig húzott egyenesek.

ravas, de kissé homályos ötletekre is bukkanok novelláim reprodukciójában. Mi tagadás: azért olykor megütődve csóválom a fejem, mikor én, aki sohasem jártam még például *Simontornyán*, az oda-való ujságban a saját nevem alatt olvasok egy csipős megjegyzést a simontornyai közállapotokon.

Nem tudom, vajjon egy losonci vagy egy gölniczbányai lapban olvastam-e valamikor, hogy az egyik novella kösöm. aki ép az örgrófné előtt térdepel, váratlanul így szól a hideg, de szerelmes aszszonyhoz: Ez a város már tökéletesen Abderához hasonlít . . . A szenvedély hevében mondja ezt, nemes, de szivettépő mosolylyal. Szó sincs róla: a megjegyzés igen talpraesett, de a losonciak vagy gölniczbányaiak, akik tudják, hogy még sohasem jártam közöttük, méltán rossz néven vehetik tőlem, hogy hőseimmel a várost ócsároltatom. Szerény nézetem mindenestre az, hogy a szerkesztő a vezércikkben, entrefiletokban, a hirharangban, sőt a csarnokban is bátran elmondhatná, ami a szíven fekszik s így bizvást békén hagyhatná ama szegény embereket, akik szerencsétlen beszélyeim keretében mozognak

Nyugatról: az előbb említett ponttól a Rudolf lovassági laktánya izsáki ut melletti sarkáig vont s innen a laktanya telkének hátsó vonalával párhuzamosan futó, annak átellenes sarkától 110 ölre meghosszabbított egyenes vonalak képezik.

Északról: az előbb említett ponttól a Mária város keleti külső sarkától 110 öl távolságban megállapított egyenes, innen a görög temető-köz és Mária-köz metszéséig, továbbá a vacsi-köz torkolatáig s onnan a nagykőrösi-út és a magyar államvasutak vonalának keresztezéséig húzott egyenesek. Az így körülhatárolt rész összesen 1286 hold 1468 □-öl területet foglal magában, vagyis 706 hold 790 □-ölel többet, mint a régi belterület.

A Sziládi-féle szelvények elkészülte óta 27 év telt el. Ezen idő alatt a városban százakra menő új épület emeltetvén, azok a jelenleg érvényben levő szabályozási vonalra helyeztetek s ennek következtében legtöbb esetben vagy utcákhoz vagy az egyes telkekhez területek kapcsolattak, a minnek következtése természetesen az lett, hogy az előbb említett szelvényeken feltüntetett porták alakjában és területében változás állott be. Ezen változások a multban a szelvényekre fel nem jegyeztettek.

Szükséges volt tehát az ezen idő leforgása alatt előfordult minden változást a természetben való lemérés által meghatározni s a szóbanforgó szelvényeken feltüntetett telkek alakját és az épületek jelenlegi helyzetét oly módon helyesbiteni, hogy a szabályozás alapjául szolgáló szelvények a város jelenlegi és tényleges állapotát tüntessék fel.

Az erre szükséges bemérések megtörténtek s a Sziládi-féle szelvényekről másolt és sokszorosított szelvények, melyeket most betérjeszték, már úgy vannak összeállítva, hogy azok az egyes telkeket, utcákat és tereket, valamint azok tartozékait a tényleges állapot szerint tüntetik elő.

A mondott helyesbitések s a 13 új szelvény összeállításával járó felméré-

sek huzamos időt vettek igénybe, s ez az oka annak, hogy bár a szabályozási bizottság 1899. márczius havi ülése óta a mérnöki hivatal munkálkodása e téren sem szünetelt, mégis csak most van alkalom a terveket bemutatni.

(Folyt. köv.)

Színház.

Az ujév is az »Ezer év« jegyében kezdődött január 1-én, délutáni előadásul már 12-szer adták. Este Almási Tihamér »Tót leány« cz. népszínműve került sorra, bérletben, zsufolt ház előtt. Micseyné játszotta a czimszerepet élénk temperamentummal, dalait többször megújrázták. Szentés a pipogya Gyarmathyval, Békefi a tót Misuval, Kürthy Sarolta a rátartó Máté Julissal, Aitner Ilka a gögös anyával, Gömöri az öreg tóttal ügyeskedtek; de az egész előadáson meglátszott, hogy a színészek 16 felvonásban szerepeltek ez este. Az est csinosan rendezett néma képlettel: »Ujévi üdvözet«-tel kezdődött.

Planquette két operettje, a »Cornevillei harangok« (31-én) és a »Rip van Winkle« (2-án) nagy közönséget vonzott. Egyáltalán a karácsony-ujévi hét sűrűn látogatott nézőtérrel kedveskedett. Kár, hogy Kaposy Józsa primadonnánk betegsége miatt a tervezett újdonságok leszorultak. A rég hallott »Cornevillei harangok«-ban Kemény Lajos (marquis), Békefi (Grenicheux), Rajz (Gáspár apó), Szentés (bíró), Juhász Ilka (Germainé) és Micseyné (Serpolette) ügyeskedtek; a »Rip van Winkle« jobban ment, mint multkor és Juhász Ilka, Kemény, Szentés, Kende Paula megérdemelték a sűrűn felhangzó tapsokat. Dicséret illeti Huber Miksa karmestert is, a ki a jól ismert operetteket vervevel dirigálta és új szint tudott adni a gyönyörű zenének.

Operettekről lévén szó, egy pár megjegyzést kell tennünk Barta Henrik úr multkori elmefuttatására a »Morillá«-ról. Fel tudjuk fogni, hogy olyan műértő ze-

nész föllelkesül Hopp operettje szép zenéjén; de azért nem fogadjuk el, hogy a zene kiköszörül a szöveg silányságát: szinpadai műnél mind a kettőnek jónak kell lennie. Bizonyára Barta úr is, mint finom izlésű zenész, a három Faust-opera közül Spohr Lajosét fogja zeneileg első helyre tenni, de a hókusz-pókuszos szöveg miatt lehetlenné vált a szinpadon. Lehet-e szinpadra erőltetni Audran »Ébren álmodó«-ját, Planquette »Surcouf«-ját, Strausz »Indigó«-ját, Barna Izsó »Midas király«-át, hogy csak hamarjában idézzünk, mikor olyan képtelen szövegük van? A romantika az operettnek és operának egyaránt hálás szöveg, csak a Hopp-féle »Morilla«, (mely az operette és opera közt lebeg) nem életképes. És nekünk van igazunk, kik azt mondjuk, hogy a silány szövegre pazarolt szép zene nem tarthatja magát a szinpadon, ha még oly jól játszó is. Tapasztalta ezt már annak idején a Feleki-féle budai színház.

3-án Géczy István színműve, »A Sárdi-ház« került színre. Ugy látszik a borzalmas befejezésért, a férj, feleség és csábító tűzhalála kedvéért van írva. Erőteljes dráma és ósdi naivság, humor és keserűség, hatásos dikció és avult szó-játékok minden átmenet nélkül vegyülnek benne. Egy gazdag paraszt, Sárdi Tamás, egy színésznőnek udvarol, mialatt felesége haldoklik és nyomban aztán feleségül is veszi. A menyecske megcsalja régi kedvesével és mikor ezt a férj megtudja, magukra gyújtja a házat. A darab állítólag megtörtént esetet dolgoz fel, de oly kevés valószínűséggel, hogy verizmusa nem hat, inkább mosolyra vagy fejszóválásra készlet. Talán, ha a polgári osztályba volna áttéve, kamarább hinnénk el mindent. A színésznő házassága, házasságtörése, visszavágyódása a szinpadra stb. alkalmas dráma-thémák, de a hogy Géczy dolgozza ki, egyenesen visszatartó. Micsoda aljasság a színésznő és az aljegyző alkudozásában a házasságtörésre nézve; micsoda meg-rázó vonás a szeretett leány által kiptantott titok, de nyomban utána az a talált

Persze ez alázatos megjegyzések távolról sem azt jelentik, mintha én a korrekturát kicsinyleném. Tudom, hogy jót akarnak velem, mikor a saját fantáziájuk gyöngyszemeivel ékesítik fel az én színtelen munkálataimat. De hát a világ, hiába sóhajtozunk. Ilyen; az ember ostobául ragaszkodik az u. n. egyéniséghez, bár ezt se a mérsáros, se az adóhivatal nem fogadja el készpénznek.

Mikor a szerzői jog pozitív értékéről ilyen melankólikus hangon beszélek, nem csupán azokra az újságokra gondolok, a melyek hazánk tejjel-mézzel folyó Kanaánján terjesztik a világosságot és a kulturát. Bennünket, magyar írókat, néha az az aránytalan tisztesség is ér, hogy egy-egy novellánkat a külföldi sajtó is át veszi. Még pedig azon hazánkfiai segítségével veszi át, a kik az irodalmi hid szerepét töltik be: a magyar litteratura nem sekély kis patakját kapcsolják össze a világirodalom óceánjával. Kinek jutna eszébe, hogy az ő nemes munkájuk ellen kifogást emeljen: igaz, hogy a tárczából ugyszólván semmit sem hagynak meg az író nevének kívül, a miniszteri tanácsost Commerzien-ráth-tá változtatják, a férjes asszonyból

náluk leányka lesz, a középiskolai tanárok pedig czimbalmossal muzsikáltatják magukat a budapesti főutcán; de mindegy, a novella mégis a mi nevünk dicsőségét hirdeti. Graváment látni ebben szerénytelenség és gyalázat lenne. Aminthogy abban sem láttam semmi különöst, ami nemrégiben történt velem; s amit igazán nem azért mondok el, mintha a magam személyét minden áron előtérbe kívánnám hozni. De a dolog ezidőszerint mégis tanulságos egy kissé, hiszen ép ezekben a napokban emlegetik újra a szerzői egyesület szükséges voltát.

Irtam én egyszer egy ártatlan kis vigjátékot: ez volt a czime: *Egérfogó*. Afféle első kísérlet volt, melyet magam sem vettem valami komolyan. A vigjáték megjelent az Uj Időkben s egy magyar születésű kisasszony, a ki jelenleg Németországban tartózkodik, engedélyt kért tőlem arra, hogy azt németre fordíthassa. Vagy hat-nyolcz hónap mult el ezután annélkül, hogy a fordításról hírt hallottam volna. Ekkor azonban különös meglepetés ért: *Beöthy* László barátom, a Magyar színház igazgatója egy délután arról értesített, hogy Eirich ur a hires bécsi szin-

házi ügynök, több más darabbal együtt egy Boroszlóban megjelent füzetet is beküldött neki, ezzel a czimmal: *Die Mausefalle*. Von Stefan Szomaházy. Eirich ur a levélben szokás szerint tudatta az igazgatóval, hogy a darab előadási joga kizárólag tőle szerezhető meg, hogy én, a szegény író, a világon vagyok s hogy véletlenül épen Budapesten lakom, arról Eirich ur annyit se tudott, mint a holdbéli emberekről. Vagyis: ha a vigjátékot itt csakugyan előadták volna, Eirich ur bepörölte volna a Magyar színházat s engem is, aki ily nevetéses jogokkal hozakodom elő. A darab csak az esetben hozható színre, ha Eirich ur megadja rá az engedelmet. Ilyen a mi szerzői törvényünk és ilyenek a mi szerzői jogaink. Csak melleleg említem meg, hogy a külföldi államokkal kötött egyezségeink szerint a francia szellemi termékeket szigorú tilalom védi, a német ellenben mindenkinek szabad zsákmány. Igaz, hogy a viszonyosságot is törvény biztosítja. De mit ér ez? Magyar novellát, magyar szindarabot, magyar verset a francia lap csak sátoros ünnepeken, ha közöl; ellenben mi horribilis pénzeket fizetünk ki a francia szerzőknek. A német elem szüle-

levél; mily igazság a színész nő vergődésében aljas kedvesével szemben, de mily brutális a paraszt férj boszujában! Így megy ez végig s ha a kóbor színészek és az egyszerű beszédű szerelmesek, meg a falusi házaspárok epizódjai nem árasztanának némi derűt, meg kellene döbbeni e sok sivárságon, melyet egy új utakat kereső író elénk tár.

A nyomorult lelkű s csak pillanatokra fölemelkedni tudó színész nő nehéz szerepében Kürti Sarolta mutatta be egyre izmosodó tehetségét. Enyhített, a mennyit csak lehetett és az első, meg az utolsó felvonás végén meg tudta hatni a közönséget igaz hangjaival. Az elkábult parasztot Rajz Ödön megrázó erővel érzékíté. Kitűnő volt Szabados egy vén színész és Gömöri, egy ravasz színigazgató szerepében. Kardos a csábitót rekedten játszotta végig. Békefi, Magas és Várfalvi Anna kedves szerelmes párokat, Szentés egy boltost, M. Nagy Mari egy pergő nyelvű cselédközvetítőt, Somlár és Pataki Vilma a postamesteréket ábrázolták ügyesen. A főbb szereplőket néhányszor kihívták.

4-én a legújabb »állandó vendég«-gel, *Csetényi Juliával*, a »Magyar Színház« művésznőjével »A kaméliás hölgy« került színre. Csetényi k. a. évekkal ezelőtt, Rakodczay első saisonjában, ünnepelt színésznője volt közönségünknek. Most is szívélyesen üdvözölték, a 3-ik felvonás után nyolczszor a lámpák elé hívták. Sarah Bernhardt-szerűen játszik, az első felvonásban alig értik szavát, a másodikban meg hadar, a harmadikban egyszerre megrázó, igaz alakítást nyújt, mely az 5-ik felvonás haldoklásában éri el tetőpontját. Sokan Márkus Emiliát is emlegették, a mi azt jelenti, hogy a vendég a legjobb mintákat követi és a magáival szép összhangba tudja olvasztani azt, a mit másoktól látott. Toilette-jei szépek. És a mit nem vártunk volna, az egész előadás tisztességes színvonalon állt. Lám, hát megy a dráma is? persze, csak vigye valaki. Volt dolga a zsebkendőnek egész este.

Somlár öreg Duvalja méltó párja

ményeit viszont mi magyarok nem igen importáljuk; ellenben a német újágok seregszám közlik a magyar novellákat és és magyar tárczákat. Szóval ott, ahol a szerződés mi reánk lenne kedvező, nincs se szerződés, se egyezés; ott pedig, hol a szerződés csak kárral és fizetéssel jár, a törvény kivont pallossal öröködik. Mi ebben a logika? A jó Isten tudja.

Természetes hát, hogy rendkívül nagy örömmel üdvözölöm azt a vállalatot, mely engem és többi íróársaimat most arra inspirál, hogy a vidéki ujságoknak is dolgozzunk. Még pedig nem úgy mint eddigelé szokásban volt: a szerkesztőségi olló protekciójával. Mikor új és eredeti cikkeket kérnek tőlünk s az uraságtól levetett módszert ilyen bátran a sutba lökik, a maguk tehetsége szerint már kikorrigálják azt a sok bajt, a mit a honközömbös atyái a nyakukba zudítottak.

Mert ilyen nagy kérdésben a reform nem kicsinyiség.

volt derék Biberachjának és Laroquejának. A ridegség fölengedése Gautier Margit igaz érzelme láttára meggyőzően volt fel-tüntetve. Ismét egy színész, a kit a véletlen juttat igazán szóhoz, pedig a dráma megbízható támasza lehetne. *Rajz Ödön* Armandja jó volt, *Kende Paula* Olympe-ja, *Várfalvi Anna* Nichette-je, *M. Nagy Mari* Prudence-ja, *Juhai Giray* grófja szintén. A demimonde estélyein uralkodó hang és élet a valóságos képét mutatta.

Vendégek jönnek még mostanában: *T. Pogány Janka*, tavalyi kedvencünk, a ki a beteg primadonnát fogja helyettesíteni operettben, népszínműben. Szombaton és vasárnap pedig az ünnepelt angol énekesnő, *Miss Mary Halton* lép fel »A gésák«-ban.

(lb.)

Kubelik János.

A zene fenségesebb Isteni megnyilatkozás, mint minden bölcsesség és bölcselkedés:
Beethoven.

Mint egy fényes csillag, úgy gyúlladt ki hirtelen a zene-művészet egén *Kubelik János* a fiatal, alig 20 éves prágai cseh hegedű-művész s ha már eddig ily tüne-ményes karriert csinált, — tekintve a fiatal-ságát, — hihető, hogy művészetének fényével, mihamarább beragyogja az egész világot. Az elhunyt 19-ik század alkonvo-dásával, meghozta tehát a művészetnek a maga szenzációját. *Kubelik* személyében.

A fővárosi sajtó már első hangver-senye után, — melyet a múlt hó 19-én tartott — egyhangulag konstataulta, hogy ily zenei fenomén, *Paganini* óta, nem ej-tette bámulatba az embereket s mint valami démoni erővel s hatalommal fölruházott mirákulumot zsongta körül dicshimnuszok-kal, többé-kevésbé fölébe helyezve mű-vészetét a mostan élő, nagy hegedű-művészeknek. Mily sajátosság! A 19-ik század elején *Paganini*t, a nagy hege-dűst, — kinek neve, csodás művészete által halhatatlanná vált, — nevezték a »hegedű geniális démonának«, s ime, ugyane század végén, a budapesti és bécsi sajtó *Kubelik*et kiáltja ki mint ilyet.

Ha a fővárosi sajtó e kritikáinak fon-tosságát mérlegeljük, midőn a mostani világhírű hegedűművész-gárda, oly nevek-kel dicsekedik, mint *Joachim*, *Ondricsek*, *Sarasate*, *Wilhelmy*, *Sauret*, *Ysaye*, *Thom-son*, *Witek*, *Hubay*, *Krancsevics*, *Bloch*, akkor önkénytelenül ámulatba esik az ember e név, *Kubelik* hallatára. Én, kinek budapesteni tartózkodásom alatt módomban volt a — Budapesten megfordult — világhírű hegedű, zongora, ének-művé-szeket s művésznőket — s így a főntebb említett nagyságokat is — hallani, bizo-nyos tartózkodással, de mindamellert lel-kesültséggel olvastam a híreket s interwiveket *Kubelik*ről. Én édes Istenem, gon-doltam, ha e fiatal gyerek-ember a mű-vészetben túl szárnyal egy *Joachim*ot, *Sarasate*ot, *Thomson*ot, mi lehet ez? hiszen ez nem ember-fiók többé, de hírenek megfelelőleg, tényleg egy démonikus va-rázsnak a hatása alatt álló csoda, ki elbűvöl mindenkit, ki hegedűjének varázs-hangjait hallja!

A kíváncsiságtól ösztönözve össze-beszéltünk *Bordeaux* kollegámmal s föl-utaztunk f. hó 1-én a fővárosi vigadóban megtartott hangversenyére. Hogy *Kubelik* hirneve folytán, mily óriási számmal jelent meg a közönség e hangversenyen, bizo-nyítja azon körülmény, hogy a *Rózsavölgyi-czég*, ki a hangversenyt rendezte, 6000 koronánál többet vett be ez este.

A nagy terem, a karzatok, a tükör-folyosó, cukrászda, kis terem, zsufolva volt közönséggel s hogy mily nagy az ál-doztatokésztség a főváros közönségében egy

ily hangverseny alkalmával, kitűnik abból, hogy az elitje a főváros társadalmának, a karzaton ült, hol 6 koronát fizetett egy helyért.

A szerencsés véletlen összehozott egy jó barátommal, — *Kubelik* földijével, — ki a nemzeti zenedének tanára s az ő prote-gálása folytán bejutottunk a művész-szobának csúfolt, spanyol-fallal elkerített sarokba, hol *Kubelik*en s kísérelőjén — *Szab János* fiatal zongorista Prágából — kívül, ott volt *Hillgermann Laura*, a kir. opera neves ének-művésznője is, — ki a hangversenyen közreműködött — várva a hangverseny megkezdését.

Barátom, — kérésemre — bemutatott minket *Kubelik*nek, hangsúlyozva, hogy egyenesen azért jöttünk föl vidékről, hogy őt halljuk. »Das war schad meine Herren, das zahlt sich nicht aus wegen mir von Provinz hinauf zukommen« mondotta mo-solyogva, miközben álla alatt hegedűjé-vel, — vonó nélkül — gyakorolta ujjait. Kérdésemre, hogy milyen hegedűje van, azt válaszolta, hogy biz' az nem valami briliáns s ezért *Krancsevics*, a kir. opera v. hangverseny-mesterének 20.000 koronás *Stradivariusán* játszik. E rövid beszélgetés alatt volt alkalmam egyéniségét jól meg-figyelni. Egy sovány, szűk vállú, pisze orrú, eseten naiv emberke, ki még akkor is elpirul, ha férfi szól hozzá. S hogy tuda-tában nincsen annak, hogy nagy híréhez méltán, mily sokat vár tőle a közönség, bizonyítja az, hogy midőn *Dunkl*, a Rózsa-völgyi-czég főnöke jött s kérte őt a hang-verseny megkezdésére, maga előtt látva a rengeteg nagy díszes közönséget, a tréma legkisebb jele nélkül szólt oda kísérelőjének »also gehen wir« s ment előre a dobogóra. Már megjelenésekor viharos taps fogadta s ennek elhangoztával beállott a halotti csönd: A zongora pár ütemű előjátéka után belekezdett *Mendelssohn* nagy hegedű-hangversenyének első részébe (*Allegro molto appassionata*).

Feszült figyelemmel kísértem játékát, nem véve le szemem ujjairól. Már a mű első részének elhangzása után tisztában voltam művészetének nagyságának egyik ol-dalával, vagyis, művészetének *technikai* részével. E fiatal ember oly technikával bir, mely technikával — a nagy *Thomson*ot, a »boszorkány-mestert« is beleértve, — nem bir egy élő művész sem. Érthető ki-váncsisággal vártam a mű második részét az »*Andantét*«, az *Andanték* legszebbikét, mit hegedűre eddig irtak s írni fognak. Ezen »*Andante*« eljátszásánál, a komoly, kiforrott egyéniségű, intelligens hegedűs, érvényre juttathatja előadó képességének teljes mivoltát, szenvedélyét s jól fegyvel-mezett temperamentumát... Ez »*Andante*« éppen úgy próbaköve a nemes előadásnak, az önálló értelemnek, a minden mecha-nikai s automatikus ujj-ügyesség fölött álló, mély analízáló tudásnak, mint amily próbaköve a mű első és utolsó tetele, a *technikai* művészetnek.

Nos hát, művészetének e másik ol-dalában csalódtam!! Nagyon meglátszott interpretálásán — hogy úgy mondjam — az »iskola pora«, seinmi közvetlenség, melegség, szenvedély, értelem! Hogy játsza ezt *Sarasate!* *Ondricsek!* *Hubay!* s hogy játszta még szegény megboldogult *Reményi* is! Ezen rész nem is lepte meg a közönséget, sőt észrevehetőleg hidegen hagyta, körülöttünk csupa művész emberek, mint *Recht Sándor* hegedűművész-tanár, Pá-risban a *Lamourerux* világhírű zenekarának v. hangversenymestere, *Kladičková Vilmos* nemzeti zenedei tanár, *Friedmann Sándor* tanár stb, egyhangú véleményre az volt, hogy előadásából hiányzik mindaz, mit főntebb említék. De ez nem von le *Ku-belik* genialitásából semmit, még igen fiatal, e tulajdonságokat idővel mind el-sajátíthatja, s el is fogja! Csak annak az illusztrálására hozom föl, hogy ezidő szer-int e tekintetben mennyre fölötte álla-nak még a főntebb említett nagy hege-dűsök... De a harmadik résznek (*Al-legro molto vivace*) — melyben megint

ragyogtathassa tüneményes technikáját — befejező akkordjai után, kitért a taps orkán.

Játszotta még *Dombay Arthur* »Lárgó«-ját, *Ernst* »Rondó papagenó«-ját, — melyet utoljára *Thomson* játszott, de sokkal nehezkesebben, — *Wienyatosky* »Faust« ábrándját, *Wieuxtemps* »Polonaisét«, s végül *Paganinek* az angol nép himnuszra »*God save the Queen*« irt változatait.

Már maga azon körülmény, hogy valakinek van annyi bátorsága nyilvánosan *Paganini* szerzeményét játszani, számottevő, hát még egy ily nehézségű dolgot, melyet *Paganini* óta nem játszott senki, még a nagy *Thomson* sem, pedig ezidő szerint, — *Kubeliket* kivéve ő az egyetlen hegedűművész, ki jobbadán *Paganini* műveit játsza. *Paganini!* e nevet csodálattal, s bizonyos enhusiasmussal ejti ki, minden jóra való hegedűs. *Paganini* Nicolaus (sz. Genuában 1784-ben, s meghalt Nizzában 1840-ben) korának legnagyobb hegedűse volt, s a huszas, harminczas években ünnepelte a világ, mint valóságos Isten kegyelméből való művészt. *Paganini* egy új korszakot nyitott a hegedűművészetben s irodalomban, oly csodálatos, bűvészi nehézségű darabokat irt, miket csak oly kaliberű hegedűs játszhat el, mint *Kubelik*. Szerzeményei közül kiemelkedők az »Es« dur és »H« moll (a *la clochette*) koncert, a 24 »capriccio per Violini soli« (zongorára át irta *Schumann* és *Liszt*.) A *Rossini* »*Di Tanti palpiti*« szerzeményére irt változatok, nemkülönben egy genuai népdal »*Barucaba*« fölött irt 60 változat stb. De mindezeket felülmúlja a »*God save the Queen*«. A jellemzetes vonás e művekben a fantasztikus, ördögi, minden formával ellenkező nehézség, a végtelen pikanteria, a szellemi kockerteria és a keresett raffineria. És e művek legnehezebbikét játszotta *Kubelik* és hogyan játszotta! ez nem játék többé, ez bűvészet. A különböző legátók és staccatók, kettős fogású menetek, tercekben, sextekben, oktávok, arpeggiók, spiccatók, a kristálytisztaságu decimák, a kromatikus glissandók lefelé, fölfelé, az ugratott Passasok, kettős trillák, a pizzikatók, melyeket egyforma könnyűséggel csinál jobbal kézzel, bal kézzel, csodás dolgok. Legfenomenálisabban csinálta a 3-ik változattal, hol oktáv flageolettekben játszik két ujjal, — utánozva a visszhangot — a másik kettővel pedig tremolázik, s vezeti a dallamot, közbe-közbe a bal kéz pizzikatójával, s a vonó ugratott staccatójával kápráztatja szemünket. Ráhajtva csúnya, fekete fejét a hegedűre, behunyva szemekkel, mesés könnyűséggel csinálja e bűvészi produkciókat s hozzá mily szédületes gyorsasággal! Hanem, hiszen e hang piurtekre alkotott virtuoz csodák eljátszása után, tört is ki oly frenetikus tapsvihár, amilyent csak akkor hallottam, midőn *Patti Adélina* 1891-ben énekelt ugyane teremben. A hölgyek, mell csokraikat dobálták a hajlongó művész lábai elé, az urak, az állóhelyen a kis teremben, kalapjukat lenggették, s visszhangzott a nagy terem a roppant »éljenek«-től, s »hogyan voltak«-ból. Ráadásul eljátszotta *Schumann* »*Lom*« című apróságát. Ez a fiatal művész hihetetlen gyorsasággal hódította meg Budapest legelőkelőbb, s legműértőbb közönségét. Adja az ég, hogy természetfölötti technikai művészetével egyesüljön éneklő előadási képessége is, s ha e képessége csak megközelíti is a technikáit, úgy művészetének zenitjén állva *Kubelik* lesz a 20-ik század zeneművészetének megfoghatatlan csodája, kiről akkor bátran el lehet mondani, — a mit *Paganiniról* mondtak — hogy az ördögökkel cimborál, mert csak az ördög segítségével csinálhat az ember a hegedűn olyat, hogy mindenkinek tátva marad a szája.

Koller Ferencz.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **A város általános szabályozásának** Kerekes Ferencz főmérnök által széles látókörrrel s nagy tapasztalattal szerkesztett tervezetét, s ehhez fűzött figyelemre méltó magyarázatát kérjük megfigyelni lapunk mai számában. Lapunk a szabályozás kérdésében a főmérnök elaborátumában foglalt javaslatokkal csaknem azonos nézeteket hirdet rég óta; a város általános szabályozását elhalaszthatatlan szükségnek tartjuk s a módozatok megállapításánál a közleményekkel teljesen egyetértünk. Ugyanezért a főmérnöknek memorandumát azon szívélyos jóakarattal ajánljuk közönségünk figyelmébe, hogy azt behatóan tanulmányozni, s az ügy fontosságának megfelelőleg ahhoz hozzászólni sziveskedjenek. Lapunk a tárgyilagosságot szolgálásoknak mindenkor a legnagyobb kézséggel helyt ad. Ezen ügygyel kapcsolatban értesülünk, hogy a szabályozási bizottság a tervek felülvizsgálását már megkezdte. Egy új fajta tervezetnek, mint a minő a város szabályozása is, elbírálása okvetlen szükségessé teszi, hogy azok, a kik ezzel megbizva vannak, a tervezetet a legapróbb részleteiben is ismerjék és gondosan áttanulmányozzák.

Az ily tervezetnél a dolgok egymással szoros összefüggésben lévén, helyes változtatás annak egyes részein csak úgy tehető, ha a bizottság az egész tervezetet ismeri s ennek folytán a változtatás folyamánival és következményeivel is számot tud vetni.

Egy 30—40 tagból álló nagy bizottság ezt a munkát kellő pontossággal nem végezheti. Eppen azért helyeseljük a főmérnök azon javaslatát, hogy miután a szabályozási nagy bizottság az egész tervezetet általános körvonalalaiban megismerte, küldjön ki kebeléből egy kisebb, legfeljebb 8—10 tagból álló bizottságot, amely a tervezetet részletesen áttanulmányozván s azon az általa jónak vélt correctiókat megtévén, munkáját a kellő indokolás becsatolása mellett terjeszse a nagy bizottság elé.

Ez a bizottság oly egyénekből alakítandó össze, kikből a jó ízlés és megfelelő látókör mellett ne hiányozzék az a képesség sem, hogy érdek nélkül tudjanak eljárni.

Ha ez a bizottság ítéletében elfogult, kiesinyes, vagy befolyásolható lesz, akkor azon szabályozási munka, melyet végezni fogunk, nem lesz nagy időre alkotva, s egy pár évtized múlva épen az az eset fog bekövetkezni, a mi bekövetkezett 24 év leforgása után a jelenleg érvényben levő szab. tervre nézve, hogy az a *jelenlegi igényeket többé ki nem elégíti*. — Azt is figyelmébe ajánljuk a törvényhatóságoknak, hogy mentől *később* kell a dolgot reparálni, annál *nagyobb pénzáldozatba* fog az a városnak kerülni.

Hangsúlyozzuk tehát, hogy e bizottság helyes megválasztásától és odaadó működésétől függ a megállapított szabályozási tervezet jósága és értéke.

— **Vasárnapi tárczáink.** Örömmel adjuk hírül olvasóinknak, hogy a mai vasárnapról kezdve ezentul minden vasárnapi tárczáinkat a magyar tárcza-irodalom jelesei fölváltva fogják irtani lapunk számára. Sikerült ugyanis a legkedveltebb tárcza-írókkal meggyeznünk olyképen, hogy lapunknak minden vasárnapra egy eddig még sehol meg nem jelent *eredeti tárczát* irtanak, s olvasóközönségünk kedvelt íróit, a kiknek munkáit eddig csupán a különböző fővárosi lapokban szétszórtan olvashatta, ezentul a mi lapunkban hétről-hétre *egütt* találja. E nagy jelentőségű újítással képesek akarunk teremteni a vidék olvasóközönsége és az irodalmi központ között, a melynek üdvös hatását, azt hisszük, szükségtelen bizonyítgatnunk. Január hónap vasárnapi tárczáinkat a következők irtják:

Szombaházy István, Ambrus Zoltán, Rákosi Viktor, Bársony István. Ezután következnek sorrendben: *Jókai Mór, Mikszáth Kálmán, Murai Károly, Benedek Elek, Kóbor Tamás, Jakab Ödön, Szabóné Nogáll Janka, Pap Dániel, Tábori Róbert, Hevesi József, Zilahi Kiss Béla (junius) Krudy Gyula, Gróf Vay Sándor (d'Aragnan, Celestin, Floridor) stb. tárczái.*

Midőn ez ujesztendei meglepetésünkre olvasóink figyelmét felhívjuk, reméljük, hogy ezzel ismét közelebb fűztük őket lapunkhoz. Ez újításunk, noha anyagi áldozatba kerül, semmit sem változtat lapunk előfizetési árán, mely ugy, mint eddig, ezentul is, egy évre 10 korona, fél évre 5 korona, negyedévre 2 korona 50 fillér.

— **Az anyakönyvi hivatal statisztikája.** Az anyakönyvi hivatalban az 1899. év folyamán kihirdetett 630 jegyepár (1898-ban 625); házasságot kötött 466 pár (1898-ban 445); az 1899. évben bejegyzett 2189 születés (1898-ban 2278) és 1579 halálozás (1898-ban 1449), így 1899-ben a szaporodás 610, mi az 1898-ban tapasztalt szaporodással szemben 219 főnyi visszaesést mutat.

— **Tánczvigalom.** A kecskeméti, közműves, ács, kőfaragó ifjuság egylete 1900. év január 14-én azaz vasárnap saját könyvtára javára Beretvás Pál dísztermében tánczvizalmat rendez. (Kezdeté este 7 órakor belépti díj 1 korona 40 fillér, családjegy 3 korona 60 fillér. Jegyeket előre lehet váltani Littauer Mór úr üzletében, az egylet helységében és este a pénztárnál.) A meghívók már szétküldtek, a ki esetleg nem kapott és arra igényt tart, jelentse be az egylet helységében.

— **Köszönetnyilvánítás.** A kecskeméti közműves, ács, kőfaragó ifjuság egylete 1900. év jan. 1-én családi estélyt rendezett, melyen igen sok szép közönség részt vett. Dr. Nagy Mihály országgyűlési képviselő, az egylet tiszteletbeli tagja felolvasást tartott nagy érdeklődés mellett, s ezenkívül igen jól sikerültek Váczai Teruska k. a., Tollas Teruska k. a. és Marton Juczika kisasszony monológjai, míg végül szavaltak Csillag Antal és Bán László az egylet rendes tagjai. Ez után táncz volt vig kedv mellett egész éjfélt után 2 óráig.

— **Figyelmeztetés.** Mint t. olvasóink értesültek lapunk jelen száma már az „Első Kecskeméti Hirlapkiadó és Nyomdarszervezetársaság” nyomdájában és kiadásában jelenik meg, a hol tudvalevőleg a „Kecskeméti Napló” is világot lát. A zavarok elkerülése végett tehát tisztelettel kérjük t. munkatársainkat és lapunk t. barátait, hogy a nekünk szánt közleményeket világosan megnevezni sziveskedjenek így: a „Kecskeméti Lapok”-ba. A mind két lapba szánt közleményt fölösleges kétszer leírni, de akkor világosan kiteendő, hogy a ezikk vagy hirdemény úgy a Kecskeméti Lapok, mint a Kecskeméti Naplóba felveendő.

— **A díjnok sorsa.** A fővárosi lapok írják, hogy Szénásy Andor 31 éves városi díjnok Kecskeméten, a feletti kétségbeesésében, hogy családját a tél beállta óta éhezik és feleségének, a ki áldott állapotban van, még kenyeret sem tud adni, — magát felakasztotta. Utána jártunk a dolognak s illetékes helyről vett értesülésünk szerint, a jelzett eset Kecskeméteu nem törént meg és Szénásy nevű díjnok itt teljesen ismeretlen.

— **A „Kecskeméti Izs. Jótékony Nőegylet”** f. évi február 10-én a Kereskedelmi Casinó összes termeiben jelmezestélyt rendez. A meghívók a közeli napokban fognak szétküldetni. Ezzel kapcsolatban megemlítjük, hogy a „Kecskeméti Izs. Jótékony Nőegylet” ez évi rendes közgyűlését január hó 21-én d. u. 3 órakor fogja az izs. hitközség tanácstermében megtartani. *Miről az egylet tagjai ez uton is értesítetnek.*

— **Kinevezés.** Örömmel értesülünk, hogy ő felsége a király, Bánó Antal kis-ujszállási járásbírói albirót, — kedves földinket, — a szolnoki kir. törvényszékhez törvényszéki bírónak nevezte ki.

— **A „Kecskeméti Iparegyesület“** bálrendező bizottsága, a mult hét folyamán küldötte szét az 1900. évi január hó 13-án (szombaton) tartandó táncmulatságra szóló meghívókat; a táncmulatság az egyesület saját helyiségében lesz. — A jelekből ítélve, a mulatság igen sikerültnek ígérkezik s a rendező bizottság ez uton is kéri mindazokat, kik a mulatság iránt érdeklődnek, de tévedésből meghívót nem kaptak, hogy ebbeli igényüket Varga Imre felügyelőnél bejelenteni sziveskedjenek.

— **A „Rongyos Egyesület“** hálás köszönetet mond méltóságos Ferenczy Ida csillagkeresztes úrhölgynek, ki az idén is 50 korona adományt kegyeskedett küldeni az egyesület elzéljaira.

— **Színházi hetiműsor.** *Vasárnap* január 7-én, általános bérletszünetben Miss Mary Halton, a világhírű angol subrett föléptével: *Gésák.* *Hétfőn* január 8-án, A. bérletesoport 26-ik számban, *Pogány Janka*, közönségünk régi kedvencezének vendégföléptével: *A mikádó.* *Kedden* január 9-én, B. bérletesoport 26-ik számban, *Pogány Janka* föléptével: *A gésák.* *Szerdán* január 10-én, C. bérletesoport 25-ik számban: *Örök törvény.* *Csütörtökön* január 11-én, A. bérletesoport 27-ik bérletszámban: *A Sárdi-ház.* *Pénteken* január 12-én, B. bérletesoport 27-ik bérletszámban: *A geleji kis király* (ujdonság). *Szombaton* január 13-án, C. bérletesoport 26-ik számban: *A mikádó.* *Vasárnap* január 14-én, A. bérletesoport 28-ik bérletszámban: *A strike.*

— **Az Első Kecskeméti Szőlő és Gyümölcsstermelő Szövetkezet** nagy gonddal összeállított árjegyzékét vettük. Ebből is kitűnik, hogy az Igazgatóság nemes ambícióval törekszik azon, hogy városunk szőlő és gyümölcsstermelése szakszerűen fejlesztesse. Helyeseljük, hogy szigorúan megtartja a szabályt, hogy faisko ájában felhasznált és jövőben felhasználando ojtó-vesszők mindig csakis a már termést hozott anyafáktól vétetnek s nem ojtványokról. Egyszersmind gondoskodott az igazgatóság, hogy a legbeesesebb és hálásabb gyümölcsfajok termelésével, ezeknek fajtisztán terjesztésével városunk gyümölcsöszetét a lehetőségig felvirágoztatja, egy szóval, hogy munkásságával a közjóra hasznos szolgálatokat tehessen. Az árjegyzék, mely egészben véve a legalacsonyabb árakat szabja meg, ajánljuk t. olvasóink figyelmébe.

— **A városnak állategészségügyi kerületekre való felosztása** és az új sertéshizláló-telep ügyében már eddig is eljáró bizottság vasárnap délelőtt 10 órakor ülést tart. Nagy érdeklődéssel várjuk ezen fontos ügyekben javaslatait.

— **Megkerült pénz.** Musset Richárd hadapródtól még mult év decz. 8-án viradóra tolvajoltatott el 700 frt készpénz. Hosszú időn át az ügy oly bonyodalmas volt, hogy a rendőrség minden ígyekezete kárba veszett, míg most a helyes nyomra akadván, sikerült a tettest egy 13. ezredbeli közhuszár személyében kikutatni s elfogni. Az ellopott pénz nagyrésze megkerült.

— **A közigazgatás államosítása** ügylátszik rövid idő alatt napirendre kerülni; a kormány azzal komolyan foglalkozik nemesak, hanem a reá vonatkozó tanulmányok s minél helyesebb beosztás szempontjából az egyes törvényhatóságok ügykörét, munkabeosztását és a közigazgatási statisztikát is bekívánta.

— **A városi dalárda** f. hó 6-án tartotta Beretvás-féle vendéglő éttermében ez évi I. dalestélyét. A megállapított műsor egyes számaait praecis kerekded, előadásban mutatta be a hirneves dalárda,

mely Mihó László karnagy vezetése mellett mind magasabb művészi niveaura emelkedik. A szép számmal megjelent közönség, mely között városunk legszebb hölgyeit láttuk, zajos tapssal és éljenzéssel honorálta a dalárda iparkodását. Hangverseny után tánczra perdült a közönség s a mennyire a helyiség alkalmatlan volta engedte, áldozott Terpsyhorénak. Bizony sajnosan kell nélkülöznünk egy alkalmas hangversenytermet, hol az egyesületek ünnepélyeiket rendezhetnék. Talán majd a város általános szabályozási tervének megállapítása után, a fölépitendő redout ezt a kérdést is megoldani fogja.

— **A század utolsó jourja** volt az a minden tekintetben ritka sikerű estély, melyet a kereskedelmi Casinó derék vigalmi bizottsága Sylveszter napján rendezett. Méltó volt a századvéghez s illő az új század megnyitásához. (Pardon t. tudósító uram, mi nem vagyunk egy véleményen a századvéget illetőleg. Szedő.) Nem igen emlékszünk hasonló látogatottságú és fényes jourra, mint amilyen ez volt. A tánczvizalmat megelőző hangverseny ugyan amolyan dilettáns próbálkozás volt, de a tapsokat méltán érdemelte meg, a mi eléggé documentálta, hogy van még ügyes rendezőség, mely a jouron megfordulni szokott társaságba mindig tud elég vigaszt önteni s ha más nem, a szokott hangverseny maga elég vonzó a jour látogatására. S folyt a játszói jókedv, csapongó öröm a zsúfolt teremben s bármilyen fényesen, vakítóan szórták is sugaraikat az izzólámpácskák, még is túl világította gyakorta, miként éles szemünk tapasztalták, egy egy erősebb villanás, amikor t. i. Amor úrfi nyilai röpködtek szakadatlanul a löporos, akarjuk mondani: a poros és füstös levegőben. Üde, piros rózsás arczok tűntek föl itt-ott az ismeretlenségéből, a melyek a mamák szárnyai alatt félénken, szerényen meghúzódtak!... Summa summárum: ez a nagyszerű jour is csak ösztönözze a fiatalságot a gyakoribb összejövetelekre, melyekkel csak nemes, kulturális czélt teljesít, ami természetes, nem szorul dícséretre. Au revoir, minélelőbb a harmadik jouron!

— **Kinevezés.** A vallás és közoktatásügyi miniszter Boódor Róza, okleveles tanítónőt, a kecskeméti államilag segélyezett polgári leányiskolával kapcsolatos elemi leányiskolához rendes tanítónővé nevezte ki.

— **Halálozás.** A következő gyászjelentést vettük: Alulírottak úgy a saját, mint a többi rokonság nevében is — mélyen megszorodott szívvel tudatják szeretett testvérjüket, illetve nagybátyjuk, **Bodócs Gáspár** városi tisztviselő, f. hó 1-én este 11 órakor életének 46-ik évében rövid szenvedés után történt esendes elhunytát. A megboldogult földi maradványai f. hó 4-én, esütörtökön délután 3 órakor fognak a róm. kath. egyház szertartása szerint, a VII. tized Görbe-utca 151. sz. a. háztól a Szent-Háromság-temetőbe örök nyugalomra helyezni; az engesztelő szent mise áldozat pedig folyó hó 3-án reggel 7 órakor fog a róm. kath. anyateplomban az egék Urának bemutatni. — **Kecskemét, 1900. évi január 2.** Áldás emlékére! **Bodócs László** és neje **Cs. Tóth Mária**, özv. **Szabó Gergelyné** **Bodócs Eszter**, **Bodócs Sándor**, özv. **Baranyi Pálné** **Bodócs Mária**, mint testvérek, illetve sógornő. **Bodócs Eszter**, **Bodócs Erzsébet**, **Bodócs László**, mint unokaöcsesei. **Szabó Sándor**, **Baranyi Pál**, **Baranyi László**, **Baranyi Juliánna**, **Baranyi Sára**, **Baranyi Anna**, mint unokaöcsesei.

— **Kihirdettettek** 1899. decz. 30-tól január 5-ig:

1. Teresi Imre r. k. Kovács Magdolna r. k.
2. Gedai László r. k. Danics Ágnes r. k.
3. Berényi Imre ev. ref. Gebei Justina ev. ref.
4. Szekér Pál r. k. Farkas Mária r. k.
5. Deli Mihály ev. ref. Kókény Juliánna ev. ref.
6. Szabó István rk. Ágoston Juliánna rk.
7. Szvák János rk. Biró Terézia rk.
8. Pataki Antal rk. Csabai Mária Magdolna rk.
9. Elefánti János rk. Cs. Kovács Eszter rk.
10. Magó Antal rk. Kocsó Mária rk.
11. Árva Tóth Mihály rk. Márkli Mária rk.
12. Csizmadia László rk. Szakál Mária rk.
13. Steiner Pál rk. Zsömböri Anna rk.
14. Nagy László rk. özv. Török Józsefné szül. Veszelovszki Juliánna rk.
15. Tanú Mihály rk. Meggyes Anna rk.
16. Pálfi Károly ev. ref. Csepeli Lidia ev. ref.
17. Kátai István rk. Vincze Mária (igazán Rozália) rk.
18. Nagy György rk. Szabó Anna rk.
19. Vörös Sándor ev. ref. Varga Mária ev. ref.
20. Szekér József rk. Tóth Mária rk.
21. Árva Tóth Péter rk. Balogh Mária rk.
22. Nagy László rk. Szücs Juliánna rk.
23. Holics (közéletben Holik) János rk. Adamkovics Hermina rk.
24. Joehel Antal rk. Bagi (közéletben Bakí) Mária, Magdolna rk.
25. Kovács Imre rk. Balogh Erzsébet rk.
26. Pilisi Ferencz ev. ref. Józsa Juliánna ev. ref.
27. Kemény Sándor ev. ref. Sánta Juliánna ev. ref.

Házasságot kötöttek ugyan az idő alatt:

1. Tóth Sándor rk. Kovács Mária rk.
2. Pácsa István ev. ref. Villám Lidia ev. ref.
3. Keresztes János ev. ref. Körös Judit ev. ref.
4. Lángos Mihály ev. ref. Csete Tóth Mária ev. ref.

— **A katonák keztyüje.** A hadügyminiszter rákerítette az újítás sorát a katonák keztyüjére is. A régi mindenféle rossz, elhasznált pokróczból összetakolt keztyük helyett, most újbörkeztyüket kapnak a katonák, melynek mind az öt ujja meg lesz. A hadügyminiszter legújabb rendelete szerint ilyen keztyüt minden századnál kell 70—80 párt tartani s az árát 35 krajczárt, a katonák zsoldjából kell levonni 5 kros részletekben. Így aztán lesz keztyü, mely az államnak egy krajczárba sem kerül s csupán a szegény katona fog érte egy kicsit koplalni. Ez még ngm nagy baj, más is koplal a ruhájáért, nemcsak a katona!

— **Kecskeméti iparos a párisi kiállításon.** S z a b ó József kiváló tehetségű cipész remek munkát készített a párisi kiállításra s jövő héten a már teljesen kész munkákat bárki megtekintheti (Nagy-Kőrösi u. 7. sz. a.) üzletében. Tekintettel a napokban lefolyt harácsnyi bazárra, melyet iparosaink buzdítására tartottunk, örömmel üdvözljük Szabó József polgár-

társunkat, ki bizonyítékot akar nyújtani helybeli iparosainknak, hogy még a franciaakkal is felvehetjük a harcot hazai iparunk érdekében. Reméljük, hogy a kiállított munkák dicsőséget fognak szerezni.

*** * * Elemi iskolába járó** leányoknak és fiúknak órákat ad, vagy pedig mint magántanulókat tanításra elvállal Pócsy Blanka tanítónőjelölt. L. Jókai-utca 183. szám. (11) 1—1

IRODALOM.

— **A Skorpió.** Regény. A kik megszokták, hogy a kiváló francia regényíró: Marcel Prévost regényeiben a boudoir-történetek érdekes, gyakran mystikus epizódjaival találkozhatnak, azok meglepetve, de annál nagyobb elragadtatással fogják olvasni a most megjelent kötetet, mert ennek milieu-je nem a francia előkelőségnek társadalmi élete, hanem a kolostorok rideg fala, hol annyi a titokszerűség és a hol a levegő is fojtóbb, mint künn a derűs nagyvilágban. A mesészöveg érdekességét, az epizódok tarkaságát, az érdekfeszítő részleteket feleslegesnek tarják külön felemlíteni, hisz Marcel Prévost sokkal ismertebb olvasóközönségünk előtt, semhogy ajánlanunk kellene. De ki kell emelnünk Podmaniczky Horác magyaros fordítását, ki felül-emelkedik a szokásos niveau és hiven adja vissza az eredeti szépségeit, a kiváló francia regényíró sajátos stílusát, szellemes ötleteit. E mű, melynek ezimlapja az imádkozó jezsuitával és a skorpió-szerű női fejjel mintegy betekintést enged a regényvilágba, Sachs és Pollák könyvkereskedésében (Budapest, Andrassy-út 37.) jelent meg és bár 17 ivre terjed, ára csak 1 frt.

— **„Háztartás“**, Kürthy Emilné szerkesztésében megjelenő emez egyetlen lapja a magyar gazdasszonyoknak, ezidei karácsonyi száma gyönyörű kiállításban és bő rengkívül érdekes tartalommal jelenik meg e hó 20-án, a változatot, bő tartalomból kiemeljük „A háziasság dicsőítése“ ezimű cikkét, melyben legnevesebb íróinkat, művészeinket és az előkelő társadalom tagjait szólaltatja meg a Háztartás szerkesztősége

— **A Bedek-féle Szentek Élete** című nagy vállalatból megjelent immár a második füzet is, mely a január 6-tól január 12-éig előforduló szenteket írja le. A füzet élén Guido Reni világhírű festménye Krisztus Urunk keresztelése látható folio nagyságú, rendkívül jól sikerült trónusnyomatban. A füzet többi képe részint modern francia festők, részint régi hírneves metszők kitűnő alkotásainak sikerült másolatából áll. Kiváltképpen ki kell emelnünk: a Vizkereszt ünnepe, szent Bálint püspök, szent Vilmos bourgesi érsek, szent Theodóz apát képeit, valamint azt a jelenetet, melyet szent Lucezán életéből Cserna Károly jeles rajzolóknak ónja örökölt meg s mely megmagyarázza ama szokást, hogy az oltáron mindig valamely szent ereklyéit kell elhelyezni. A remek második füzet csak feleslegáza azt a várakozást, melyet e nagyszabású mű mindenkiben méltán keltett. Ismételten felhívjuk a Szentek Életére olvasóink b. figyelmét és igen melegen ajánljuk azt minden keresztény családnak pártfogásába. A mű 52 füzetre van

tervezve és egy füzet ára 25 kr. A művet, mely az esztergomi főegyházmezei hatóság jóváhagyásával jelenik meg, 6 színes, 50 fekete műlap és körülbelül 350 szöveg közé nyomott kép fogja díszíteni. Megrendelhető minden hazai könyvkereskedőnél, valamint a Pallas irod. és nyomdai részvénytársaságnál, Budapest, V., Kálmán utca 2.

Vasúti menetrend.
Érvényes október 1-től.

Budapest—Szeged.

Kecskemétről Budapestre			Budapestről Kecskemétre		
Vonat	Indulás	Érk.	Vonat	Indulás	Érk.
Sz. v.	hajnal 3.47	7.15	Gyv.	reggel 8.15	10.08
Sz. v.	reggel 6.10	8.45	Sz. v.	reggel 8.30	11.29
Sz. v.	reggel 7.22	10.55	Gyv.	d. u. 2.30	4.24
Gyv.	dél 11.33	1.25	Sz. v.	d. u. 4.25	7.36
Sz. v.	d. u. 3.42	7.00	Sz. v.	este 7.00	10.28
Gyv.	d. u. 5.48	7.40	Sz. v.	éjjel 10.35	1.56

Kecskemétről Szegedre			Szegedről Kecskemétre		
Vonat	Indulás	Érk.	Vonat	Indulás	Érk.
Sz. v.	hajnal 5.00	7.42	Sz. v.	éjjel 1.01	3.32
Gyv.	d. e. 10.09	11.40	Sz. v.	hajnal 4.50	7.20
Sz. v.	d. e. 11.37	1.47	Gyv.	d. e. 10.00	11.31
Gyv.	d. u. 4.26	5.53	Sz. v.	d. u. 1.14	3.32
Sz. v.	este 7.38	10.15	Gyv.	d. u. 4.12	5.46
Sz. v.	éjjel 10.37	1.00	Sz. v.	d. u. 5.20	8.20
Sz. v.	éjjel 2.02	4.20			

Kecskemétről Czegledre			Czegledről Kecskemétre		
Vonat	Indulás	Érk.	Vonat	Indulás	Érk.
z. v.	d. u. 12.28	2.00	Sz. v.	reggel 6.50	9.01

Kecskemét—Tisza-Ugh.

Vegyesvonat			Vegyesvonat		
reggel	délben	érek.	reggel	este	érek.
4.20	11.42	ind. Kecskemét	8.13	8.08	
4.27	11.49	Műkert	8.07	8.02	
4.42	12.04	Urrét	7.55	7.50	
4.48	12.10	Kisfai	7.43	7.40	
5.07	12.29	K.-Szt.-Lőrinc	7.34	7.31	
5.32	12.55	Szikra-Alpár	7.05	7.02	
5.49	1.12	Lakytelek	6.53	6.52	
5.57	1.20	érek. Tisza-ughi rév	6.07	6.33	ind.

Kecskemét—Fülöpszállás.

Vegyesvonat			Vegyesvonat		
reggel	este	érek.	reggel	este	érek.
4.25	1.30	ind. Kecskemét	9.05	9.05	
4.34	1.42	Kecsk. a. p. u.	8.56	8.56	
4.44	1.55	Korhán-köz	8.47	8.47	
4.58	2.15	Helvétia	8.34	8.35	
5.07	2.26	Ballószög	8.23	8.25	
5.18	2.40	Kerekegyháza	8.12	8.14	
5.37	3.01	Ágasegyháza	7.59	8.01	
6.01	3.32	Izsák	7.30	7.32	
6.12	3.45	Úzovics	7.17	7.09	
6.18	3.53	Fülöpsz.kitérő	7.10	7.02	
7.24	4.—	érek. Fülöpszállás	7.04	6.56	ind.

Egyéb különlegességek:

Iró- és másoló tinták.

Vizmentes

BÖRKENÖCS.

„VANDOL“

szabd. talpvédő.

Ercztisztító pep. Arany-es erdőtisztító szappan.

Börlack

Szabadalmazott kenőkefe „Nigrett“ folyékony fény-mázzal fekete és színes cipőkhöz 30 kr.

A sok értéktelen utánzások miatt kérem nevemre ügyelni.

Kiadó vagy eladó ház.

IV. tized, Galamb-utca 211-ik sz. alatti ház, — melyben 4 padolt szoba 2 konyha, 4 kamra, pincze stb. van — azonnal is kiadó, esetleg szabadkézből eladó. — Érekezhetni a tulajdonossal ugyanott. (12) 1—1

Meghívás.

A „Kecskeméti Kereskedelmi Iparhitelintézet és Népbank“ folyó 1900. évi január hó 21-én délelőtt 9 órakor az intézet helyiségében tartandó XXIX. évi rendes

közgyűlésére

a t. cz. részvényesek tisztelettel meghívanak.

A közgyűlés tárgyai:

1. A jegyzőkönyv-hitelesítő bizottság megválasztása.
 2. Igazgatósági jelentés.
 3. A lefolyt XXIX-dik üzletév zárszámadásának előterjesztése, kapcsolatban a felügyelő-bizottság ide vonatkozó jelentésével.
 4. A nyeresémfelosztási javaslat a felügyelő bizottság ide vonatkozó jelentésével.
 5. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság felmentése.
 6. A felügyelő-bizottságba egy rendes és esetleg egy póttag választása egy évre.
- Az igazgatóság, valamint a felügyelő-bizottság jelentése, továbbá a zárszámadás a részleteket feltüntető mellékletekkel együtt, az intézet hivatalos helyiségében betekintés végett ki van téve.

Kelt Kecskeméten, 1900. jan. hó 12.

(7) 1—1

Az igazgatóság.

Meghívás.

A „Kecskeméti Központi Takarékpénztár“ XXVII-ik évi

rendes közgyűlését

folyó évi január hó 14-ik napján délelőtt 1/2 11 órákon tartja meg hivatalos helyiségében (Róm. kath. egyház új bérháza, I. emelet), melyre a t. részvényesek meghívhatnak.

Tárgysorozat:

1. Igazgatósági jelentés a jövedelem felosztására vonatkozó javaslattal együtt.
 2. A felügyelő-bizottság jelentése.
 3. Jegyzőkönyv-hitelesítő bizottság választása.
- A mérleg, az igazgatóság és a felügyelő bizottság jelentése a t. részvényesek által a hivatalos helyiségben bármikor megtekinthető.

Kecskemét, 1900. január hó 2-án.

Az igazgatóság.

A világon legjobb fénymáz!

Aki a lábbelijét szép fényessé és tartóssá akarja tenni csak

Fernolendt-fénymázat

vásároljon; a világos lábbelikhez pedig Fernolendt féle természetibőr-crémet.

3 Mindenütt kapható. 32—1

Cs. kir. szabad.

A gyár alapított Bécsben, 1832 évben. Gyáriraktár: WIEN, I. Schulerstrasse 21.

St. Fernolendt.

A 13652. sz. alatt szabadalmazott **Somogyi Géza-féle**
állatok emésztését elősegítő por
mindenféle sertésbetegségek ellen

☞ sikeres hatással bír. ☜

A 13,652. sz. magy. kir. szabadalmi okiratnak
 kivonata.

Jelen találmány tárgya egy eljárás, áll a táppor előállítására, melyet
 állatok, különösen sertések egy folyékony, mint szilárd táplálékába bele-
 keverve, annak emészthetőségét megkönnyíti.

Mint a tapasztalatok bebizonyították, ezen tápporral ellátott táplálék az
 állat szervezetére igen jótékonyan hat, amennyiben annak ellenállóképeségét
 betegségek ellen már aránylag rövid használat után nagy mértékben növeli.

1 1/4 kg. doboz 90 fillér, 1/2 kg. doboz 1 kor. 80 fillér. 5—1

Főraktár: **Gyenes S. és fiainál Kecskeméten.**

9693/1899. tkvi szám.

Árverési hirdetmény.

A kecskeméti kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy a Kecskeméti Takarékpénztár-egyesületnek, — Tóth Mihály és neje Szorád Magdolna elleni — továbbá Kovács Mátyás és Kovács István ügyvéd csatlakozóknak Tóth Mihály elleni 550 frt, 53 frt 34 kr. és 113 frt 34 kr. iránti végrehajtási ügyében, az alsó-alpári 304 sz. betétben 210/2, 904 és 967 hrsz. alatt felvett s fent nevezett végrehajtást szenvedettek nevében álló 31 frt becsértékű ingatlanság, továbbá az alsó-alpári 890 sz. betétben 1206. hrsz. alatt felvett s Tóth Mihályné nevében álló 190 frt becsértékű ingatlanság az alsó-alpári 905. sz. betétben 1209. hrsz. alatt felvett s végrehajtást szenvedettek nevében álló 165 frt becsértékű ingatlanság, végül az alsó-alpári 906. sz. betétben 1210. hrsz. alatt felvett s végrehajtást szenvedettek nevében álló 160 frt becsértékű ingatlanság külön-külön annak megjegyzésével, hogy Kovács Mátyás és Kovács István végrehajthatóknak csupán az utóbb megnevezett két ingatlanra van végrehajtási joga az 1900. évi márczius 14-ik napján, délelőtt 9 órakor, mint egyetlen határidőben, e kir. törvényszék telekkönyvi helyiségében megtartandó nyilvános árverésen az egyidejűleg megállapított s a hivatalos órák alatt e telekkönyvi hatóságnál, valamint Kecskemét város házában, megtekinthető feltételek mellett, a kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Venni szándékozók tartoznak a kikiáltási árul szolgáló becsár 10%-át készpénzben, vagy ovadékképes értékpapírban, a kiküldött kezéhez bánatpénzül előre letenni.

Kelt Kecskeméten a kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnál 1899. évi december 15-én.

Kapy,

kir. törvsz. bíró.

Eladó ház.

Az I. sz. tized Festő-utca 247. sz. alatti ház — a mely áll 7 szoba és mellékhelyiségekből — szabadkézből eladó. — Értekezhetni lehet ugyanott Kercser Ádámmal. (5) 3—1

Meghívás.

A „Kecskeméti Takarékpénztár Egyesület” az 1900. évi január hó 21. napján délelőtt 10 órakor a Kaszinó termében évi

rendes közgyűlést

tart, melyre a t. részvényesek tisztelettel meghívottnak.

(6) **A közgyűlés tárgyai:**

1. Igazgatósági jelentés.
2. A felügyelő bizottság jelentése.
3. A zárszámadás megvizsgálása, a mérleg megállapítása és az igazgatóságnak a nyereség felosztása iránti javaslata.
4. Az igazgatóság tagjainak három (3) évre való választása.
5. Igazgatósági és egyéb indítványok.
6. A közgyűlési jegyzőkönyvet hitelesítő bizottság kinevezése.

A zárszámadások és a mérleg a takarékpénztár helyiségében a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kecskemét, 1900. évi január hó 2.

Az igazgatóság.

1—1

DELFIN vízszűrő

kiváló szaktekintélyek által mint legjobbnak elismert vízszűrő készülék.

A Delfin vízszűrő minden vízvezeték csap helyére felesavarható és annak ára egy tartalékkövel, felszerelve 17 frt 50 kr.

Kiváló különlegesség vidékre a

„Palaczk” vízszűrő

föülmulthatlan, használata legegyszerűbb, eredménye meglepő.

Nélkülözhetlenül tesz vidéken minden más szűrőt, szűretlen vízzel telt vödörbe állítva néhány percz

alatt szolgáltat 1 liter kifogástalan csiramentes, kristálytisza vizet, 1 darab ára 3 frt.

Képviseletek minden nagyobb városban, vagy közvetlen is megrendelhető.

Nagyobb mennyiségű szűrt víz elnyerésére kútszűrőink szolgálnak. Ipari és mezőgazdasági célokra a szükségletnek és a helyi viszonyoknak megfelelőleg szerkesztettek.

Árjegyzéket bizonyítványokkal ingyen és bérmentve küldünk.

Magyar szűrő vállalat

Budapest, VII., Erzsébet-körút 27.

9—10—1

Eladó,

vagy haszonbérbe kiadó ház.

Néhai özv. Tóth Istvánné tulajdonát képező, Csongrádi nagy-utca 23 sz. alatti ház, (VI tized), mely áll 6 szobából, minden egyéb kényelmes hozzátartozó mellékhelyiségekkel, 2 nagy udvarral, szabadkézből eladó, esetleg kiadó. — Bővebb felvilágosítást Mészáros János építész úr ad.

Kecskemét, 1900. jan. hó.

10—10—1

Tisztelettel

Tóth Béla.

Csak akkor valódi, ha a háromszögű palaczk az itt levő szalaggal (vörös és fekete nyomás sárga papíron) van védve.

☞ Eddig föülmulthatatlan! ☜

Maager Vilmos-féle valódi, tisztított

DORSCH-májolaj

törvényesen védett csomagolásban

Maager Vilmostól, Bécsben.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltott és könnyű emészthetőségénél fogva gyermekeknek is különösen ajánlatik és rendeltetik mindama eseteknél, melyeknél az orvos az egész testi szervezet, különösen a mell és tüdő erősítését, a test súlyának gyarapodását, a melvek javítását, valamint általában a tisztítását elakarja érni. — Egy üveg ára 1 frt és kapható a gyári raktárban Bécsben, III/3. ker. Heumarkt 3., — valamint az osztr.-magyar monárkia legtöbb gyógyszerüzében.

Kecskeméten: Katona Zsigmond gyógyszerész úrnál, Nyirády László és Pataky György urak kereskedésében.

Főraktár és fő-elárúsítás az osztrák-magyar monárkia részére:

MAAGER VILMOS Bécs, III./3. ker., Heumarkt 3.

Utánzásokat a törvény üldözi.

12—1

